

Seacrest

julkaisee ihmisten soittamaa musiikkia

Pieni hämeenlinnalainen levy-yhtiö Seacrest kulkee omaa tietään, julkaisee cd-levyittäin kunnianhimoista progea, panostaa mahtipontiseen kansitaiteeseen ja kerää vierailijoikseen progemaailman legendoja.

Seacrest Oy:n perustaja **Kimmo Pörsti** kertoo, että kimmoke levy-yhtiötoiminnan aloittamiseen oli varsin perinteinen.

– Muutin Hämeenlinnaan vuonna 2000. Perustimme paikallisten muusikoiden kanssa Mist Season -bändin, ja saimme diilin Italiaan sen ensimmäisen levyn tiimoilta. Kun kysyimme levypomolta, että ”kai me joku sopimus tästä tehdään”, niin hänestä ei kuulunutkaan enää yhtään mitään. Meidän olisi pitänyt lähettää kaikki masterit ja kannet hänelle, mutta mistään ei ollut mitään sopimusta. Sitten tämä Seacrest perustettiin nimenomaan julkaisemaan omaa musiikkia, pääinstrumenttinaan rumpuja soittava Pörsti kertoo.

Koulutukseltaan Pörsti on lakimies. Siviiliammattista on ollut hyötyä myös musiikkipuuhissa.

– Olen ollut musiikkibisneksessä mukana sekä töitten puolesta että

– on tullut kulttuurinen kuva siitä, mitä se on parhaimmillaan ja pahimmillaan. Lakimiesammattista ei tietysti itse musiikinteossa ole hyötyä, mutta kyllä se hallinnollisessa puolessa kieltämättä auttaa. Vaikka olenkin boheemi ja taiteilija luonteeltani, niin sitten on kai se toinen puolisko aivoista, joka on enemmän tällainen toimeenpaneva voima. Se auttaa asioiden loppuun saattamisessa eivätkä ne jää vain ideoiksi.

Pörsti aloitti musiikkiuransa jo kauan ennen levy-yhtiön perustamista. Lukiovuosina hän teki yhdessä kaverinsa kanssa musiikkia TV2:n lastenohjelmiin, kuten Pikku Kakkoseen.

– Tehtiin omia kapaleita ja soitettiin itse. Siitä jäi semmoinen kipinä, että tätä on hienoa tehdä. Tuli siviiliamat-

Rakkaus musiikkiin sai Kimmo Pörstin perustamaan levy-yhtiön, ja omistautuminen asialle näkyy tuotannoissa aina kansitaidetta myöten: Seacrestin levyt ovat kokonaisia ehyitä paketteja perinteiseen malliin.

tikin hankittua, mutta musiikki on ollut koko ajan siinä läsnä.

Progemaailmaan kertoo Pörsti ajautuneensa ”puolivahingossa” jo varhaisella iällä ja vanhemman veljen levykokoelman myötävaikutuksella.

– Isoveli kuunteli vähän kunnianhimoisempia bändejä, ja niitä oppi siinä samalla. Siitä kai se lähti. Koulukaverit tykkäsivät Hurriganesista, mutta mä kuuntelin Deep Purplea ja Three Man Armya ja tämmöisiä bändejä. Kun tukkakin vielä oli vähän pidempi, niin minua pidettiin sitten jo hippinä, Pörsti sanoo ja nauraa.

– Deep Purplen myötä kiinnostuin bändin jäsenten soololevyistä: **Ian Gillan** ja **Roger Glover** tekivät kumpikin jossain vaiheessa aika progevaikutteisia levyjä. Niitä kuunneltiin tarkkaan. Joskus 14–15-vuotiaana vein mun vanhat Hullujussi-lp:t divariin ja vaihdoin Emerson, Lake & Palmeriin. Se oli sitten menoa.

Pörstin sydäntä lähellä on erityisesti melodinen ja sinfoninen proge – monimutkaisuus tai koukeroisuus ei ole hänelle itseisarvo.

– Minulle musiikissa on tärkeintä fiilinki, oli se sitten progea tai jotain muuta.

Yhteistyökumppaneita ympäri maailman

Seacrestin julkaisuutoiminnan ytimessä on The Samurai of Prog -trio, jonka muodostavat Pörstin ohella italialainen basisti **Marco Bernard** ja amerikkalainen multi-instrumentalisti **Steve Unruh**.

– Tutustuin Marco Bernardiin Colossus-progeyhdistyksen kautta. Ranskalainen levy-yhtiö Musea ja Colossus julkaisivat tribuutti-cd-bokseja eri artistien kanssa, ja Mist Season oli niissä mukana. Marco pyysi minua soittamaan yhdelle italialaiselle levyille, ja minä soitin rumpuja siihen. Sitä kautta yhteistyö alkoi, ja se on ollut varsin tiivistä.

The Samurai of Prog on Seacrestin tunnetuin yhtye. Bändin Imperial Hotel -levy on myyty maailmalla yhteensä noin 3 500 kappaletta. Valtaosa myynnistä suuntautuu ulkomaille, ja muutoinkin yhtiön toiminta on hyvin kansainvälistä.

– Marcolla on aika lailla kattavat yhteydet maailman progepiireihin, ja hän on varsin pätevä hankkimaan oikeita muusikkoja oikeisiin projekteihin. Jo meidän ensimmäisellä levyllä soittivat Transatlanticista ja The Flower Kingistä tuttu **Roine Stolt** ja **Guy LeBlanc**, joka oli silloin Camel-yhtyeen kosketinsoittaja. Täytyy rehellisesti sanoa, että kyllä se Marcon ansio on ollut, että tällaisen hämeenlinalaisen pikkuyhtiön levyillä on ollut mukana esimerkiksi Yes-yhtyeen laulusolisti useamman kerran ja juuri tämän Camel-yhtyeen kaksikin kosketinsoittajaa; LeBlancin lisäksi **Ton Scherpenzeel**. Olen tehnyt Marcon kanssa myös kolme levyä Bernard & Pörsti -nimellä, ja niistä viimeisellä vieraili Genesiksen **Steve Hackett**.

Tärkeä yhteistyökumppani on myös espanjalainen **Rafael Pacha**, jonka kanssa Pörsti on tehnyt paljon töitä ja julkaissut kaksi levyä.

Seacrestin tuoreimpiin julkaisuihin kuuluu basisti **Jan-Olof Strandbergin** neljän albumin soolokokoelma. Strandbergin kanssa Pörstillä on pitkä yhteinen historia.

– Tutustuin Jan-Olofiin, kun soitimme molemmat Progression-nimisessä bändissä reilu kymmenkunta vuotta sitten. Perustimme yhdessä myös Paidarion-nimisen bändin, ja olen ollut jonkin verran mukana hänen omissa projekteissaan. Meillä on ollut tiivistä yhteistyötä jo kohta 15 vuotta, Pörsti sanoo.

– Strandberg Projectin levyt eivät ole ihan samanlaisia julkaisuja kuin ne Seacrestin levyt, joissa minä puutun joka asiaan ja olen alusta saakka säveltämässä ja äänittämässä ja editoimassa ja miksaamassa, masteroimassa ja julkaisemassa. Jan-Olofilla on paljon itsenäisempi rooli näiden omien levyjensä osalta ja hänellä on oma bändinsä, mutta yhteistyössä ne on julkaistu.

Pörsti kertoo, että erityisesti The Samurai of Prog -yhtyeen ulkomaan suosion kautta on syntynyt monenlaisia kansainvälisiä yhteistyökuvioita – useimmiten toimitaan vastavuoroisesti talkoopohjalta.

– The Samurai of Progin ympärille on syntynyt muita yhtyeiksi ja tiiviimpiä yhteistöitä. Sitä kautta saan työskennellä ympäri maailmaa olevien huippumuusikoiden ja -säveltäjien kanssa, mistä ei voi kuin olla nöyrän kiitollinen. Kaikille julkaistuille levyille on yhteistä se, että me emme ole haalineet bändejä muualta, siihen ei ole ollut oikein mahdollisuutta. Nämä ovat olleet tällaisia tiiviitä kavereita, ja saatan myös itse soittaa heidän projekteissaan tai levyillään, jos tulee tarvetta.

Koneita Seacrestin julkaisuilla ei juuri kuulla.

– Muut tekevät konemusiikkia niin paljon paremmin, et-

tä on turha lähteä sille tielle. Minulla on se lähtökohta, että musiikki on ihmisten soittamaa. Totta kai hyödynämme teknologiaa, mutta kuitenkin niin, että säilyy se inhimillinen taito. Tärkeintä on, että sävellykset ovat hyviä, Pörsti sanoo.

Fyysinen levy on kokonaistaideteos

Millaista pienen ja itsenäisen levy-yhtiön pyörittäminen ja fyysisten levyjen julkaiseminen tätä nykyä on – onko siinä mitään järkeä?

– Kyllähän tämä sellaista sydämen rakkauden touhua on... Taloudellisesti jos ajattelee, niin ei, Pörsti muotoilee.

Pörstin käsityöpainotteinen tuotantometodi on hidas. Hän on laskenut, että yhden albumin tekemiseen voi kuluu ”helposti satojakin tunteja”.

– Jos lähdetään ihan äänityksestä: on joku progeteos, 15 minuuttia, jossa tahtilaji ja tempo saattavat vaihtua muutamana tahdin välein – sitä ei ihan tunnissa äänitä. Ja sitten editoinnit: kerään muiden ihmisten panokset ympäri maailmaa, sitten miksaan ja lopuksi masteroin. Se on pitkä prosessi. Jos tästä progetouhusta lähtisi elantoa itselle hakemaan, niin kyllä se aika tiukassa olisi.

Seacrestin linjaan kuuluu, että musiikki julkaistaan cd-levyillä. Suoratoistopalveluihin, kuten Spotifyhin, ei ole ainakaan toistaiseksi haluttu lähteä mukaan paria poikkeusta lukuun ottamatta.

– Meillä on ollut vähän tällainen uppiniskainen ja vanhakantainen ajatus, että me teemme kokonaisuusia, joihin liittyvät myös kannet. Ne ovat kalliita tehdä, ja rikastumaan tällä ei tosiaan pääse, mutta kuitenkin toiminta on siinä määrin kannattavaa, että löytyy aina rahat seuraavien levyjen julkaisuun, Pörsti sanoo.

Seacrest pyrkii pitämään levyjen ulosmyyntihinnat kohtuullisina, mikä ei tuotannollisesti työläitä progeteoksia julkaisevan, kansitaiteeseen panostavan ja parhaimmillaan monikymmensivuisia tekstivihkosia albumeihinsa liittävä yhtiön kohdalla ole yksinkertainen yhtälö.

– Tuotantohinnat ovat nousseet, tehtaiden hinnat sun muut aika tavalla. Kyllä tätä vielä pystyy tekemään, mutta kaikki tietävät, mikä cd-levyjen markkinatilanne on tällä hetkellä. Hintoja ei voi paljon nostaa. Mutta on iso asia, että pystymme julkaisemaan. Ja jos siitä sitten joku muukin tykkää, niin se on aina plussaa! ◆

“Muut tekevät konemusiikkia niin paljon paremmin, e on turha läht sille tielle.”

